

Avi X Louis Villain, Terencjusz

Wiem, że pewnych rzeczy już nie zmienię
Ciągłe szukam siebie jest to droga przez ból i cierpienie
Wiele lekcji a tak wiele jeszcze nie wiem
I nie istotne kiedyś rzeczy zaczynają mieć znaczenie
Coraz częściej się na siebie czuję zły
Czy nie widzę czy nie myślę już się sam powoli gubię w tym
Chcę dać światu tyle ile dał ten świat mi
W czasach kiedy w ludziach coraz mniej dobra i empatii
Poczekaj chwilę zamknij oczy
Pomyśl o czym marzyłeś
Ile czasu mamy jeszcze ile
Tego nie wiem, idę do przodu, przetykam ślinę
I żyje nie przeżywam, to myślenie mi daje siłę
Wiem, że nie pozwolę sobie nigdy więcej
Teraz biorę sprawy w swoje ręce
To jest chyba ten czas i to miejsce
Chcę dawać dobro ludziom
I w to wkładam całe serce

Poznałem radość, łzy, śmierć, narodziny
Odwagę, strach, dumę, poczucie winy
Niebo to nie jest limit
Życie to komediodramat
Wszyscy w nim uczestniczymy

Dwadzieścia osiem lat, się czuję jak Terencjusz
Trochę przeszedłem i coraz więcej wiem już
Nic co ludzkie mnie nie ominęło
A scenariusz do życia to istne arcydzieło
Patrzę na ten świat i to jak stworzyli
Jestem tylko rad jak Skłodowska-Curie
Nic bez powodu, wszystko co za nami
Ale ciężko iść do przodu odwróconym plecami
Patrzę na niebo i widzę płaskorzeźby
Upaja mnie sam widok i staję się nietrzeźwy
To wszystko tylko da mi siłę
Każde doświadczenie o które nie prosiłem
Niebo płakało gdy musiałem polec
Ale życie daje lekcje, życie to mój college
(Cóż) opisuje to każdym swoim wersem
Bo życie to Avi a baśnie to Andersen

Poznałem radość, łzy, śmierć, narodziny
Odwagę, strach, dumę, poczucie winy
Niebo to nie jest limit
Życie to komediodramat
Wszyscy w nim uczestniczymy